

عنوان مقاله:

نظام‌های مغزی-رفتاری و احساس تنهایی: نقش واسطه‌ای اضطراب اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 17، شماره 65 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پوریا حیدری - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

محترم نعمت طاوسی - دانشیار گروه روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین نقش واسطه‌ای اضطراب اجتماعی در رابطه بین نظام‌های مغزی-رفتاری و احساس تنهایی با طرح همبستگی انجام شد. 479 دانشجوی کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی شهر تهران (293 زن، 186 مرد) با روش نمونه‌برداری چندمرحله‌ای انتخاب شدند و به پرسشنامه احساس تنهایی ایرانی (رحیم‌زاده، 1390)، سیاهه هراس اجتماعی (کانر و دیگران، 2000) و مقیاس‌های نظام بازداری رفتاری/فعال‌سازی رفتاری (کارور و وایت، 1994) پاسخ دادند. نتایج آزمون تحلیل مسیر نشان داد اثر مستقیم نظام‌های بازداری رفتاری و جنگ-گریز-بهدت به صورت مثبت و اثر مستقیم نظام فعال‌سازی رفتاری به صورت منفی بر اضطراب اجتماعی، اثر مستقیم اضطراب اجتماعی و نظام جنگ-گریز-بهدت به صورت مثبت و اثر مستقیم نظام فعال‌سازی رفتاری به صورت منفی بر احساس تنهایی معنادار است، اما اثر مستقیم نظام بازداری رفتاری بر احساس تنهایی معنادار نیست. همچنین، اثر غیرمستقیم نظام بازداری رفتاری و نظام جنگ-گریز-بهدت به صورت مثبت و اثر غیرمستقیم نظام فعال‌سازی رفتاری به صورت منفی بر احساس تنهایی با واسطه اضطراب اجتماعی معنادار بود. افزون بر آن، نتایج آشکار کرد اضطراب اجتماعی در رابطه بین نظام‌های مغزی-رفتاری و احساس تنهایی نقش واسطه‌ای دارد و 21 درصد از واریانس اضطراب اجتماعی از طریق نظام‌های مغزی-رفتاری، و 27 درصد از واریانس احساس تنهایی از طریق نظام‌های مغزی-رفتاری و اضطراب اجتماعی تبیین‌پذیر است. بر اساس این یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت با کاهش اضطراب اجتماعی در افرادی که از حساسیت بیشتر نظام بازداری رفتاری برخوردارند، تجربه احساس تنهایی کاهش می‌یابد.

کلمات کلیدی:

احساس تنهایی، اضطراب اجتماعی، نظام‌های مغزی-رفتاری، نظام بازداری رفتاری، نظام فعال‌سازی رفتاری، نظام جنگ-گریز-بهدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155478>

